

Ut ur din kammare, känn socialt!

Dikt ur Syntaxupproret av Birger Sjöberg

Ut ur din kammare,
känn socialt!
Bulta med hammare!
Spelet är skralt.
Får jag nu se på din uppsyn, din fåne!
Ögon du låne
strax från en brandfackla; från en trumpet
hyr du en stämman, du annars blir bet.

Sjas, lilla drömmare,
ut ur din bur.
– ”Tystnan var ömmare,
luften är sur.
Jag får ta stövlar och segelrock på mig,
annars så slå mig
skurar fördärvad och lyran får rost.” –
Hut, vad du bråkar för väta och blåst!

Skrik litet vredare,
tiden vill ha
brinnande ledare,
starka och bra!
Lär dig att rimma på index, din satan!
– ”Går inte! Index! – det går inte alls.”
Ut med ditt kammade huvud på gatan!
Börja nu sången – åhej – och ge hals!

Härligt som lågorna
flyger min ton!
Livsmedelsfrågorna,
emigration
stränga min morrande, slamriga lyra,
Trångboddhet, hyra,
folkpensionering och skydd för maskin.
Smörj med maskinolja, inte med vin!

– ”Trodde en lekare
hade sin rätt
sjunga på vekare,
lättare sätt.
Trodde att medkänslan ock kunde brisa
frisk i en visa
utan att kugghjulen surra däri.
Trodde man kunde få solskenet prisa,
blomman och lärkan, så svingande fri.” –

Misstag, din huggare,
är du nu klar?
Tidsandans luggare,
stöt en fanfar! - - -
Lärkan, partibunden, sjunger med möda,
pickar de röda,
blåa och gröna små fröna och vill
bort till de gammaldags lärkorna döda:
friska i hjärtat och yra i drill!